

— То не се знае дали десетъкътъ ще отива въ джоба на Костадина, или въ джоба на тоя, който го е сложилъ на това мѣсто. . — се обади боляръ Хрелко и студентъ му сини очи блеснаха съ коравата свѣтлина на скъпъ камъкъ. — Сякашъ не му стига гдето пилѣе наследството на царкинята, като нейнъ пръвъ настойникъ...

Всички навѣсиха вежди, замлъкнаха. Въ стаята влѣзе съ тихи стѣпки съпругата на катѣпанъ Данъ и донесе подносъ съ плодове, отново излѣзе, безшумно като сѣнка.

— На най-негоднитѣ, на най-долнитѣ люде се даватъ най-висшитѣ и отговорни служби. Ето, че и кастрофилакъ Видулъ е премѣстенъ къмъ западната граница... — каза великиятъ боляръ Шинманъ.

— Кой ли ще го замѣсти? — попита полека побирчията Недѣлко.

— Въ всѣки случай нито ти, нито азъ — каза боляръ Драгота съ лека усмивка.

Преди нѣколко месеци Добромиръ би изслушалъ съ горещо любопитство тази новина. Въ Търново се откриваше нова служба. Дали Борилъ нѣмаше да му я повѣри? Ала сега други мисли дълбаеха сърцето му въ тъмна тревога.

— У насъ не е добре, ала въ тугинско е още по-зле... Научихъ, че въ Алемания владичитѣ прибирали за джоба си паритѣ, които народътъ дава за новия кръстоносенъ походъ... — се обади севастъ Димитъръ, който бѣ дошелъ за събранието чакъ отъ Червенъ. — А знаете ли въ северна Франция каква буря се свива противъ албигойцитѣ? Новиятъ походъ се готви противъ тѣхъ въ сѣщностъ... Павата не може още да прости на Тулузкия графъ, че негови люде убиха легата му Пиетро де Кастелнау. А севернитѣ барони на Франция смѣтатъ, че ще имъ бѣде по-лесно и по-изгодно да изпълнятъ обета си за новъ кръстоносенъ походъ въ собствената родина, отколкото да ходятъ да гинатъ въ далечнитѣ източни пустини... Начело на този походъ сѣ застанали Неверскиятъ графъ, Бургундскиятъ херцогъ, графъ дьо Сенъ Полъ, който е